

Cimrman v džungli

Divadlo Járy Cimrman

Cimrman - Čáp - Horných

Se světovým, však nikdy na své češství nezapomínajícím géniem, jste milí posluchači a diváci byli již v několika přednáškách seznámeni. Ovšem Cimrmanův odkaz je tak rozsáhlý, že i když jsme si již stokrát řekli dost, zdá se, že Ho není nikdy dost. Vě svém krátkém sdělení, trvajícím pouze od 7. do 16. Října tohoto roku, Vám představíme Mistra z toho pravého úhlu. Tzv. pravouhlý Mistr.

Cimrman svůj nelehký úděl snášel lehce, ale těžce tvořil, zejména, když se dovídal, že myšlenky jsou mu kradeny dříve, než je sám vymyslel. U génia se, ale nemůžeme ničemu divit.

Vraťme se poněkud do historie, kdy Mistr po svých medicínských pionýrských a na pionýrkách proležených pokusech, sám polehával na mnohých jednotkách intenzivní péče celého stávajícího Rakousko-Uherska. Se svou neuro,

retino-, makro i mikro angiopatií se octl tento významný diabetik i diabetolog, sám sobě žákem i učitelem, pacientem i lékařem, nejednou v inspirativním stavu Korsakovova psychomotorického neklidu. Ten mu nedopřával klidu, dokud se neuklidnil. To však bylo jenom tehdy, když se podařilo a věřte, že to opravdu nebylo snadné, svému okolí prostřednictvím svého mistrovského péra, jež

mužně třímal v revmatismem zkroucené ptačí ručce, sdělit své poznatky.

Život v C & K nemocnici té doby nebyl lehký. Neochotný, špatně pla-

Průkopník aviatiky, přestože nesnášel výšky, si nedokázal odříci svůj nejmilejší dopravní prostředek - letadlo. A rozhodl se s ním i nadále cestovat.

cený i živený zdravotní personál, (na Cimrmana připadly 3 sestry a pouze 2 bratři), tahanice, protekcionářství, zejména v transplantačních programech, nedostatek monokomponentního humánního inzulínu, neplatící C & K zdravotní pojišťovny, v jejich čele již tenkrát stál Němec - no hrůza. Není divu, že se Cimrman několikrát denně ocitá v hluboké hypoglykemií. Tyto prudké změ-

ny dynamického stereotypu spolu s mráкотným stavem a halucinacemi byly onou úrodnou půdou až snad hnojivem pro Cimrmanovu tvorbu v tzv. acetonovém období. Dobře vyvinuté, prostoduché sestřičky v krátkých sukénkách, katetry, infúzní sety, hadice, vysíci nad i z pod postelí, připomínají liány v pralese, rozhlasové zprávy z jednání parlamentu i Kongresu, to byly ony impul-

sy slévající se v pulsní vlny a poté prýšící prostřednictvím Mistrova péra a zaplavující úrodná, ale intelektem vyprahlá duchovní pole současníků.

Z nejvýraznější duchovní ejekce vzniká dokonce trilogie s hebkým názvem

Plyšák. I tuto si, jak už bylo zvykem, mezi sebou rozškubli předtím celkem neznámí outsideri.

1. díl trilogie jest pantomimou s názvem Mauglí - tu mu vyrval vychovatel ústavu nápravné péče pro mladistvé z Domu u dobrého pastýře, jistý R. Kipling. Ten dal později původní pantomimě podobu velmi dramatickou proto, aby zvýšil sledo-

vanost i pro publikum s pokročilou retinopatií. Ti se mnohdy vymlouvali, že nic nevidí.

2. díl trilogie má v podtextu a někde i mezi řádky - vepsán podtitul - učebnice pro zdravotní sestry. Tohoto celkem nezáživného textu, se slepenými stranami v Mistrově rukopise, se zmocnil ošetřovatel, pozdější generál Armády spásy a ještě později toulající se mnich Vátsajájána a ve své zvrácené touze po laciné slasti dílo nazval Kámasutra.

Jen o 3. závěrečný díl nebyl žádný hněv a žádná rvačka a téměř beze změn byl přijat jako jednací řád parlamentu.

Jiní badatelé se domnívají, že jakkoli to zní neuvěřitelně u s a m o t n ě h o zrodu tohoto díla stálo několik polních děl a jedna obyčejná baterie. Jen n a m á t k o v ě můžeme jmenovat díla jako, „Pych Jana Cimbury“, nebo aktovka s krimi zápletkou „Co skrývá piksla pana Proška.“ A věčně neutažená baterie na žen-

ském pisoáru na oslavu Mistrových duchovních ejekcí vždy pietně a zticha zahřměla spadem jedné kapky.

Kiplingovy úpravy pantomimy Mauglí se ukázaly jako opodstatněné. Vždyť původní pantomima trvala 16 a půl dne, odehrávala se ve 3 světadílech, někdy naráz, od rovníku až k pólu, tu jižnímu tu severnímu. Přesto se na tomto geograficky nejrozsáhlejších Cimrmanově díle našlo vždy několik diváků, kteří, přestože na vstupné věnovali své celoživotní úspory, se marně domáhali vrácení

peněz, když se v závěru hry představitel nejmenované politické strany, hrající hada, odmítl svléci z kůže, což byl vždy tahák, na který byli diváci vždy zvědaví.

Forma pantomimy navíc nevyhovovala manželkámprotože jim plná ústa bránila v pískotu. Zpravidla v 2. díle trilogie.

Dále bychom Vás rádi seznámili s původním nedochovaným dílem Cimrmana. Zpočátku jsme Vám děj tragédie vypravovat nechtěli, protože Mistr opakovaně tvrdil, že autor, který není schopen napsat drama tak, aby divák poznal přímo z jeviště, o čem pojednává, a musí si vypomá-

rý, ačkoli neumí psát přeslabikuje jako R - O - C - H - E . V honbě za laciným ziskem v podobě přídavek, se stává jeho otčímem a výchově se věnuje necelých 15 let.

Obraz 2.

Nespravedlivým rozhodnutím obvodního soudu pro Prahu 1, je ještě nezletilý nalezenec vyrván z láskyplné péče svého nalezitele a transportován policejní eskortou se smečkou dobře cvičených psů do diagnostického ústavu. Cestou policejní chátka, jak je jejím zvykem, hrubě žertuje, když se nalezenec, poněkud tmavší pleti, poněkud doborosrdečně přízná, že dokáže číst, ale při identifikaci místo podpisu použije tradičního otisku palce, dostává žertovnou přezdívku ROM, podle originálu „reading only man“.

Obraz 3.

Nazýván také největší psina. Odehrává se totiž v psinci. Jenom krátce, než ochránci zvířat svými peticemi zabránili, pro mravní ohrožování zvíře, dalšímu o b c o v á n í M a u g l í h o , v tomto společenství.

Scénický obraz - ROM učí eskortní psy popíjet odvar z durmanu, později i kořalku

Scénický obraz - ROM učí eskortní psy kouřit marihuanu, později i Sparty

Scénický obraz - ROM učí eskortní psy zákonům džungle

Scénický obraz - zvlčilý ROM zvlčil i policejní vlčáky a při tom se sám zvlčile tváří

Obraz 4.

Kuala Lumpur ozářená měsíčním svitem, podivná smečka česky vyjící po sobě.

Pod oficiální nálepkou koloniálních her britských důstojníků skryl Cimrman návštěvu dětského nevěstince

hat rozdáváním letáčků s obsahem, že takový autor za mnoho nestojí. Ale jak sami poznáte, z Cimrmana tam už není nic, tak snad mu to může být, jak se tak říká, fuk.

Tak tedy věnujte pozornost obsahu díla, jehož zdramatizovanou formu neuvidíte.

Obraz 1.

Nezaměstnaný bezdomovec Balú nachází při své každodenní ranní práci, v popelnici nedonošence, jehož jediným, ale neoceněným majetkem je igelitová taška s jakýmsi logem, kte-

Obraz 5.

Mauglí, jak je na východě náš ROM zván, ve své pomýlenosti hlásá podivuhodné „Zákony džungle!“

„Denně dlouze pij a vždy přespříliš, že noc je k lovu, pamatuj si, pomni však, ať ve dne vždycky spíš, Zij v míru s pány džungle všemi a smíš zabít co ti třeba.“

Pro tyto a podobné pacifistické názory, kterými ruší noční klid i přes den, je Mauglí odhlasován na skále porad k odsouzení ke 3 týdnům domácího vězení.

Další průběh je nudný a nezajímavý. Jen namátkou - posuďte sami:

- Mauglí bojuje o život s krokodýlem Džakalou v bažinách,
- Mauglí krotí vzteklého slona z Mandly,
- návštěva dětského nevěstince v Kuala Lumpuru a Mauglí na internetu,
- sbohem buď Marie Terezie se svými feudálními zásadami výchovy dětí,
- v dalších obrazech je Postrach Vojenské nemocnice Dagmar, již provdána a uzdravený Václav se vrací domů,

- tak mine noc a od rána opravdu platí nový Sazebník,
- následuje dojení divokých krav v bažinách Gangy, opilý poslanec poráží před parlamentem bryčky - prostě nuda, nuda, nuda.

Kobra, dříve strážce královského pokladu, jež ve službě přišla o všechny dva své jedovaté zuby, které si pro jistotu nechala vyrvat, když se opakovaně kousla při logopedickém výcviku do jazyka, a které se svého času Mauglí posmíval, je pověřena dozorem, nad domácím vězením.

Aby nebyla opět oklamána, Kobra polyká Mauglího

Obraz již 6-7-9-10..... podle trpělivosti diváků (jediná původní Mistrova poznámka z celého díla.)

Kobra stále polyká Mauglího - mimochodem je to nejdelší obraz ve světovém divadelnictví. Až se divácký neklid stává neudržitelným, Kobra konečně polkne, všichni si úlevou oddychnou, že ta hrůzná podívaná končí, to ale netuší, že nejhorší mají tepr-

ve před sebou. Senilní Kobra nejenom polkne, ale začíná i trávit a drama v nudném střídání obrazů tráveného s otráveným Mauglího pokračuje.

Obraz 55.

Kobra před budovou Putra World Trade Centre, místem konání Asijsko-pacifisticko-česko-Cimrmanově kongresu vyvrhuje nestrávené zbytky nestravitelného představitele Zákonů džungle, scénou se šíří odporný puch, který svým biorytmem umocňují všichni herci i diváci. Ve všeobecném zmatku lze zahlédnout Mistra, který v odporném biologickém tratolišti hledá Mauglího pozůstalost, sestávající se z kontaktních čoček, proto ta jasnozřivost, několika žlučových kamenů a hrsti koprolitů.

Analýzou Mauglího zbytků v závěrečném obraze pantomima končí.

Všichni jsou vyčerpáni a vděčně tleskají, že se dočkali konce.

Zač vděčí Michael Jackson velkému Mistrovi?

Je fascinující bádát ve skromných pozůstatcích Mistrovy pozůstalosti a sledovat klikaté cestičky jeho génia. Velmi mne zaujala postava bezdomovce Balú z dramatinované formy díla, kterou jsme neviděli. Je to bezpochyby Filipinec B.B., Cimrmanův přítel, který mu pomáhal v Bublenně s těhotenskými testy, první nám známý rasový transvestita.

Co to je rasový transvestitismus? Podobně jako normální transvestita se chce stát příslušníkem jiného pohlaví, rasový se chce stát příslušníkem jiné rasy. Nevím proč, ale snědý B.B. se chtěl mermo mocí stát bělochem, přestože mu to Mistr rozmlouval, říka: „Neblázni, každý baží po opálené kůži a nelituje peněz a času a ty, přirozeně opálen, chceš být bílý!“ Byl přímo posedlý touto proměnou a neustále Mistra otravoval, aby jej vybělil. Mistra posléze problém zaujal a ujal se jej s plnou vehemencí.

Dlouho nemohl docílit trvalého efektu, bělení sluncem mělo přímo opačný efekt, při použití chlórového vápna si zase sousedé stěžovali na dusivý zápach, na nehašené vápno byl zase B.B. alergický. Až náhoda, jež ovšem přeje jen připraveným, zasáhla.

Mistr často fotografoval paní nadlesní Schmoranzovou v rouše Evině. Při koupání desek v hydrochinonové vývojce zjistil, že mu konečky prstů ve vývojce nápadně bělají. Aplikoval tedy vývojku na snědého B.B. s vynikajícím výsledkem. Ten zbělal přímo neuvěřitelně, byl bělejší než většina obyvatel Bublenn a okolí, proto mu opovržlivě říkali bělouši, běláku, strako (přechodný stav při bělení tohoto ptáka skutečně připomínal) a nejtěžším kalibrem byla bezpochyby nadávka „Ty bílejší inteligent!“ Avšak B.B. si z toho nic nedělal a s pytle hydrochinonu odjel posléze do své vlasti, kde žil šťastně a bíle až do

Autor: MUDr. Luděk Kovář
soukromý docent cimrmanologie

smrti, podle jedněch badatelů ctěn a vážen celým příbuzenstvem, podle jiných jej totéž příbuzenstvo utlouklo v den jeho padesátých narozenin, kdy se, jak jinak, vytahoval svou bílou kůži, která po letech užívání žíravého hydrochinonu byla tenká jako papír.

Takže, znali bychom skutečného velikána a symbol naší doby M. Jacksona, nebýt Mistrova geniálního postupu? Pravděpodobně by byl jen řadovým rapperem kdesi v Harlemu a znalo jej pár fanoušků, nebýt jeho dokonalého vybělení hydrochinonem, o plastických operacích nemluvě.

Kde ještě objevíme Mistrovy geniální stopy? Nedivil bych se, kdyby první pozemšťan na Marsu zjistil, že pověstné pohoří ve tvaru lidské hlavy je vlastně Mistrův pomník, vztyčený vděčnými Martány na paměť jeho pedagogického působení, případně bělení jejich snědých chapadel.